

Tres observationes in Hesychii textum

I

A 8209 L. ἀτυχήσεις· ἀποτεύξει[ς]

ζ seclusi. corruptela ex lemmatis forma orta esse videtur ut Sud.

E 918 = συναγωγή Anecd. Bachmann. 216, 22 ἔλοιτο· θέλοιτο
(recte Hes. E 2198 Schm. ἔλοιτο· θέλοι). Hesychius ipse duo alia
exempla consimilis confusionis nondum emendata praebet¹⁾:

1) cf. Latte, Hesych., vol. I, 1953, prol. p. XXVIII ‘neglegentiae [sc. scribae] etiam tribuendum est quod... lemmatis et explicationis terminations invicem assimilantur, ut e. g. medium non per activum sed per medium explicetur’.

- Δ 782 δηιουγ· ἐμάχοντο. ἐπορθοῦντο
ubi ἐπόρθουν scribendum esse statuo, cf. Δ 908 δηοῦν· πορθεῖν,
Δ 937 δηῶαντες· ... πορθῶαντες, Δ 906 δηουμένη· ... πορθου-
μένη (-το a socii scriba propter praecedens ἐμάχοντο additum); et
Δ 648 δεόμενοι· χρήζοντες. δεσμοῦντες
ubi δεσμούμενοι scribendum est, cf. Δ 491 δεῖν· δεσμεύειν, Δ 654
δέοντο· ἐδεσμεύοντο.

II

- A 4410 ἀναλθές· ἀνιατον. ἀνυγλαστον. [ἀναισθητον]
idem Phot. p. 115,4 R.
seclusi ἀναισθητον, quod vocabulum olim ad glossam (nunc de-
perditam) ἀναλγές pertinebat, cf. Sud. A 1932 ἀναλγησία· ἀναι-
σθησία, Hes. A 6149 ἀπληγκώς· ἀναισθητος, παρὰ τὸ ἄλγος.
mendum fortasse vetustius, v. Phot.²⁾

III

- A 7575 ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν
idem Et. M. 151,10, gloss. Herod. 6,58,3 (lemmate ἀρχαι-
ρεσίη)
languet vox ζῆν; pro qua ζητεῖν> scribendum etiam tum
censerem, si non in sexto Bekkeri lexico 449,28 inveniretur ἀρχαι-
ρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν³⁾. nam qui eligi vult (id
ἀρχαιρεσιάζειν hic significat, cf. Pol. 26,1,5), is tam inepte totam
vitam mutare dicitur quam apte auram popularem captare. atque
si quis adhuc dubitat, is monendus est verba quae sunt τὸ πρὸς
χάριν (nam articulus nunc non ad ζῆν, sed ad πρὸς χάριν pertinet)
etiam alibi ita collocata inveniri, e. gr. Ps.-Longin. 1,4 πάντῃ δέ
γε σὺν ἔκπλήξει τοῦ πιθανοῦ καὶ τοῦ πρὸς χάριν ἀεὶ κρατεῖ
τὸ θαυμάσιον, Plut. Tī. et C. Gracch. 28,1 τῆς τε χρείας ἀμά καὶ
τοῦ πρὸς χάριν καὶ κάλλους ἐπιμεληθεῖς.

Monachii

Winfried Bühlert

2) ceterum cf. H. Stephanum in Thes. Gr. l. v. ἀναλθής, qui tamen non
eo processit, ut ἀναισθητον apud Hesychium delendum vel seiungendum
esse censeret.

3) M. Schmidt prave Hesychii et Etymologici M., duorum fontium,
testimonia plus valere quam unius Bekkeri lexici censem; tamquam testes
numerandi, non pendendi sint.